

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/214/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213226410
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7213226410.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., Košice, Južné nábrežie 13, IČO: 44 518 684, proti žalovaným 1) Š.T. A., R.. X.X.XXXX, X) K. A., R.. X.XX.XXXX, V. D. J., D. XX O. X) J. Q., R.. XX.XX.XXXX, J., N. XX, všetkých zast. JUDr. Rudolfom Maníkom, PhD., MBA, MHA - ADVOKÁT, s.r.o., Advokátska kancelária, Košice, Masarykova 2, o zaplatenie 2.470,75 eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku 37C/165/2016-100 z 23.4.2018 v znení opravného uznesenia 37C/165/2016-146 z 15.7.2020 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v znení opravného uznesenia z 15.7.2020, okrem výroku o výške úrokov z omeškania.

M e n í rozsudok vo výroku v časti priznanej výšky úrokov z omeškania tak, že žalovaní 1., 2. a 3. sú p o v i n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 2.470,75 eur od 3.8.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom žalovaným v 1., 2., 3. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.470,75 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.470,75 eura od 3.8.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že žalobca má právo voči žalovaným v 1., 2., 3. rade na plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Rozhodol tak o žalobe, podanou žalobcom uňho 18.10.2013, ktorou sa domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 2.470,75 eur s prísl. (úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne z dlžnej sumy), vrátane náhrady trov konania. Uplatnená pohľadávka v istine predstavovala podľa opisu rozhodujúcich skutočností v žalobe, čo do sumy 1.755,73 eur nedoplatok z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 1.1.2012 do 23.11.2012 a čo do sumy 715,02 eur nedoplatok za užívanie bytu v období 1, 3-11/2012. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaní v 1. a 2. rade sa nájomcami bytu č. X R. B. D. Č.. XX C. J. stali na základe rozhodnutia o pridelení bytu č. Byt1853/1984-Žá zo dňa 10.12.1984, že z dôvodu neplatenia nájomného a úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu im bola daná výpoveď z nájmu bytu, že výpovedná doba uplynula dňa 31.12.2006 a od 1.1.2007 žalovaní v 1. až 3. rade predmetný byt užívali bez platnej nájomnej zmluvy. Podaním, doručeným súdu dňa 23.1.2014 žalobca navrhol pripustiť zmenu žaloby, spočívajúcej v zmene výšky uplatneného príslušenstva, a síce žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v 1., 2. a 3. rade na zaplatenie sumy 2.470,75 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2.470,75 eura od 3.8.2013 do zaplatenia,

vrátane náhrady trov konania. Návrh na pripustenie zmeny žaloby súd vybavil v zmysle vtedajšej právnej úpravy, konkrétne podľa § 172 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku tak, že vydal platobný rozkaz v rozsahu vyplývajúcom z posledného podania žalobcu pred vydaním platobného rozkazu, teda z podania, doručenom súdu dňa 23.1.2014, v ktorom prípade už nebolo potrebné o návrhu na pripustenie zmeny žaloby rozhodovať samostatným uznesením. Proti vydanému platobnému rozkazu podala žalovaná v 3. rade odpor, v ktorom žalobcom uplatnený nárok neuznala. Na svoju obranu uviedla, že nebola zmluvnou stranou vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade sa vyjadrili k žalobe písomným podaním zo dňa 14.12.2015, v ktorom v podstate namietali pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej v 3. rade dôvodiac tým, že v rozhodnutí o pridelení bytu č. Byt1853/1984-Žá zo dňa 10.12.1984 žalovaná v 3. rade nie je uvedená ako nájomca, nakoľko sa narodila až dňa 29.12.1984. Ďalej žalovaní namietali, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu žaloby v časti úrokov z omeškania. Žalovaní zároveň vzniesli námietku premlčania, avšak bez bližšieho zdôvodnenia. Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil, že Obvodný národný výbor v Košiciach II. rozhodnutím zo dňa 10.12.1984, č. Byt 1853/1984-Žá, rozhodol o pridelení bytu č. X R. B. D. XX C. J. Š. A. (rozhodnutie zo dňa 10.12.1984 na č.l. 2). Dňa 12.12.1984 bol Š. A. odovzdaný byt č. X R. B. D. XX C. J. do osobného užívania (Zápis o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu na č. l. 3). Predmetný byt užívali Š. A., R.. X.X.XXXX, K. A., R.. X.XX.XXXX, K. A., R.. XX.X.XXXX, W. A., R.. XX.X.XXXX O. J. A., R.. XX.XX.XXXX (evidenčný list na č. l. 4). Zálohovým predpisom platieb platným od 1.1.2012 bola stanovená pre byt č. X, nachádzajúci sa na ulici D. XX v J., pre počet osôb 5, pevná platba základného nájomného a sumy zálohových platieb v celkovej výške 242,80 eura (zálohový predpis platieb na č. l. 9). Z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rozúčtovacie obdobie od 1.1.2012 do 23.11.2012 súd zistil, že za uvedené obdobie bol vykázaný nedoplatok v sume 1.755,73 eura za poskytnuté služby spojené s bývaním a nedoplatok na nájomnom v sume 715,02 eura (vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním na č.l. 7). Súdny exekútor JUDr. D. S. exekučným príkazom zo dňa 19.10.2012, sp. zn. Ex 783/10, vo veci exekučného konania oprávneného, Bytový podnik mesta Košice s.r.o., IČO: 44518684, so sídlom Južné nábrežie 13 Košice, voči povinným, Š. A., R.. X.X.XXXX O. K. A., R.. X.XX.XXXX, prikázal vykonať exekúciu vypratáním nehnuteľnosti - bytu, nachádzajúceho sa v J. R. D. Č.. XX, a to na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 26.8.2009, č. k. 18C/36/2008. Vypratanie nehnuteľnosti bolo nariadené na deň 23.11.2012 (exekučný príkaz zo dňa 19.10.2012 na č. l. 11). Byt č. X na ulici D. XX C. J. bol uvoľnený na základe vykonanej exekúcie dňa 23.11.2012 (zápisnica o prevzatí bytu zo dňa 23.11.2012 na č.l. 12 a hlásenie o uvoľnení bytovej jednotky zo dňa 26.11.2012 na č.l. 10). Ku dňu vyhlásenia rozhodnutia žalovaní žalobcovi dlžnú sumu neuhradili (nesporná skutočnosť). Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania a § 488, § 489, § 451 ods. 1, 2, § 456 veta prvá a § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. V tomto svojom závere súd vyšiel z toho, že žalovaní užívali v žalovanom období predmetný byt bez právneho titulu, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná, nakoľko nemali uzavretú so žalobcom platnú nájomnú zmluvu. Užívaním bytu v žalovanom období na strane žalovaných vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré sú povinní vydať. Bezdôvodné obohatenie spočíva v užívaní bytu bez platnej nájomnej zmluvy. Z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie roku 2012 mal súd preukázané, že žalovaným vznikol nedoplatok na nájomnom a na úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu v celkovej výške 2.470,75 eura, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie. Žalovaní nenamietali, že by v žalovanom období predmetný byt neužívali a ani netvrdili, že by žalobcovi aj zaplatili náklady za služby spojené s bývaním a nájomné za žalované obdobie. Žalovaní teda nespochybnili ani právny základ žaloby, ani výšku uplatneného nároku a tiež nespochybnili správnosť žalobcom predložených dôkazov, preto súd rozhodol tak, že žalovaných zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.470,75 eura, o ktorú sumu sa na jeho úkor bezdôvodne obohatili. V zmysle cit. ustanovení, nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, t.j. so zaplatením nedoplatkov za nájomné a služby spojené s bývaním, sú povinní žalobcovi zaplatiť aj zákonný úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania v uplatnenej výške, keďže si ich žalobca uplatnil v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013. Obranu žalovaných súd posúdil ako nedôvodnú. Žalovaní namietali nedostatok pasívnej vecnej legitimitácie žalovanej v 3. rade dôvodiac, že v rozhodnutí o pridelení bytu č. Byt1853/1984-Žá zo dňa 10.12.1984 žalovaná v 3. rade nie je uvedená ako nájomca, nakoľko sa narodila až dňa 29.12.1984. Takúto argumentáciu vzhľadom na predmet tohto konania mal za právne bezvýznamnú. Predmetom konania v danom prípade je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúcom v užívaní bytu bez platnej nájomnej zmluvy v období od 1.1.2012 do 23.11.2012. Z hľadiska posúdenia dôvodnosti podanej žaloby, vzhľadom na žalobcom vymedzený skutkový základ tohto nároku, bolo podstatné zistiť, či žalovaní v žalovanom

období užívali predmetný byt, či predmetný byt užívali bez právneho titulu, a či za užívanie predmetného bytu žalobcovi platili. V konaní nebolo sporné, že žalovaní v žalovanom období predmetný byt užívali, že ho užívali bez platnej nájomnej zmluvy a že za užívanie predmetného bytu žalobcovi neplatili ani náklady za služby spojené s bývaním a ani nájomné. Vzhľadom na uvedené preto skutočnosť, že žalovaná v 3. rade sa narodila až po vydaní rozhodnutia o pridelení predmetného bytu, nebola podstatná. Pokiaľ ide o námietky žalovaných ohľadne toho, že súd nerozhodol o návrhu žalobcu na pripustenie zmeny žaloby, súd upriamil pozornosť žalovaných k bodu 2. odôvodnenia, kde súd dostatočne vysvetlil svoj postup po podaní návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Žalovaní tiež vzniesli námietku premlčania, ktorú však žiadnym spôsobom bližšie neodôvodnili. Súd námietku premlčania posúdil ako nedôvodnú. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal voči žalovaným vydania bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v užívaní predmetného bytu žalovanými bez právneho dôvodu a bez toho, aby za užívanie žalobcovi v období roku 2012 platili náklady za služby spojené s bývaním a nájomné, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 18.10.2013. Citujúc znenie § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vzhľadom na to, že žalobca sa v konaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1.1.2012 do 23.11.2012 a vzhľadom na dátum podania žaloby dňa 18.10.2013, súd dospel k záveru, že žalobca podal žalobu pred uplynutím premlčacej lehoty, z ktorého dôvodu považoval žalovanými vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní. Predovšetkým sa domnievali, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku o vyhovení žaloby vo vzťahu k žalovanej v 3. rade, ktorý nie je dôvodný. Poukázali na to, že súd nedostatočne zistil, resp. nesprávne vyhodnotil právny stav veci, že v uvedenom prípade absentujú esenciálne náležitosti nevyhnutné pre vyhovenie žaloby vo vzťahu k žalovanej v 3. rade. Mali za nepochybné, že žalovaná v 3. rade obývala predmetný byt len do ukončenia vysokoškolského štúdia v júni 2009, pričom žalované obdobie sa týka roku 2012, kedy už študovala na doktorandskom štúdiu Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Navyše namietali nesprávne priznanie úroku z omeškania v prospech žalobcu, lebo od 8.5.2013 sa úroky z omeškania v zmysle Občianskeho zákonníka priznávali vo výške 5,5 % a nie vo výške 8,5 % uvedené v rozsudku. Navrhli rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať im náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaní uvádzajú, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku o vyhovení žalobcovi vo vzťahu k žalovanej v 3. rade. Uvádzajú, že žalovaná v 3. rade obývala predmetný byt len do ukončenia vysokoškolského štúdia v júni 2009, pričom žalované obdobie sa týka roku 2012, kedy už študovala na doktorandskom štúdiu. Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Takéto tvrdenie žalovaní v konaní pred súdom prvej inštancie neuviedli. Mal za to, že ho ako obranu nepoužili z dôvodu, že nie je pravdivé, ale iba účelové. Z rozsudku Okresného súdu Košice II z 16.3.2016 č.k. 13C/348/2015-134 (konanie sa týka obdobia roku 2011) zo str. 4 odseku 2 vyplýva, že žalovaná v 3. rade vo svojej výpovedi uviedla, že v byte bývala s rodičmi do toho času, kým ich z bytu exekučne nevysťahovali. Byt bol exekučne vypratý 23.11.2012. Po ukončení štúdia bola zamestnaná na I. V. Š. N. C. J. ako učiteľka. Popritom si robila doktorandské štúdium a rozširujúce doktorandské štúdium na Filozofickej fakulte ÚPJŠ a Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského. Dôkaz: rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 13C/348/2015-134. Žalovaní ďalej v odvolaní napádajú nesprávne priznanie úroku z omeškania tvrdiac, že od 8.5.2013 sa úroky z omeškania v zmysle Občianskeho zákonníka priznávali vo výške 5,5 % p.a., nie vo výške 8,5 % p.a. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. K vzniku záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným došlo pred 1. februárom 2013, preto ide o prípad, keď im patrí úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne. Vzhľadom na to, že žalovaní vo svojom odvolaní nepoužili argumenty, ktoré by spochybnili správnosť napádaného rozsudku, žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie opravným uznesením 37C/165/2016-146 z 15.7.2020 opravil záhlavie rozsudku 23.4.2018 v časti označenia žalovaných 1 a 2 a to tak, že doplnil ich zástupcu, obaja zast. JUDr. Rudolfom Maníkom, PhD. MBA, MHA - ADVOKÁT, r.s.o. Advokátska kancelária so sídlom Košice, Masarykova 2 a rovnako aj zastúpenie žalovaných v 1. a 2. rade v záhlaví uznesenia 28Ro/427/2013 - 47 z 30.11.2015, vychádzajú z § 224 C.s.p.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, 2 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie žalovaných v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok v znení opravného uznesenia, okrem výroku o výške úroku z omeškania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd v uvedenom rozsahu úplne zistil skutkový stav vecí, správne ho právne posúdil a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s rozhodnutím súdu (okrem priznanej výšky úroky z omeškania) v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody odkazuje, lebo sú správne a presvedčivé, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovanými. Rozsudok vo výroku v časti priznania výšky úroku z omeškania zmenil tak, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 2.470,75 eur od 3.8.2013 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 388 C.s.p., lebo neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku v uvedenom rozsahu, ani na jeho zrušenie.

7. Žalovaní v odvolaní uplatnili odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutkový stav vecí, resp. nesprávne vyhodnotil právny stav vecí. Žalovaní poukazovali na to, že žalovaná v 3. rade v žalovanom období v predmetnom byte nebývala, keďže bola na štúdiu Univerzity Komenského v Bratislave a namietali aj výšky úroku z omeškania namiesto sumy 8,5 % mal byť priznaný úrok vo výške 5,5 %.

8. Odvolanie žalovaných je dôvodné v časti, pokiaľ ide o priznanú výšku úrokov z omeškania.

9. Súd dostatočne zistil skutkový stav vecí a vec správne posúdil, t.zn. odvolací súd vo vzťahu k priznanej istine použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil, na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval, t.zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o práve a povinnostiach strán sporu.

10. Vo vzťahu k námietkam, že žalovaná v 3. rade v predmetnom byte v žalovanom období nebývala, je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalovaní v 1. a 2. rade po svojom výsluchu pred súdom poukázali na to, že žalovaná nebola uvedená ako nájomca v predmetnom byte nájomným vzťahom, ktorý trval a existoval u žalovaných v 1. a 2. rade, nakoľko sa narodila až XX.XX.XXXX a pokiaľ ide o vyjadrenia žalovanej v 3. rade, tak táto v odpore proti platobnému rozkazu neuznala nárok uplatnený žalobcom, a to z dôvodu, že nebola zmluvnou stranou vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade.

11. K predmetnej výhrade je potrebné uviesť, že predmetom tohto sporu je uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to za čas, v ktorom žalovaní v 1., 2., 3. rade neboli nájomcami predmetného bytu a napriek tomu, po uplynutí doby nájmu predmetný byt užívali, pričom skutočnosť, či bola žalovaná v 3. rade nájomkyňou alebo nebola nájomkyňou tohto bytu je bezpredmetná, keďže ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu užívania predmetného bytu aj žalovanou v 3. rade, bez právneho dôvodu spolu so žalovanými v 1., 2. rade. Výhrady o tom, že žalovaná v 3. rade v predmetnom byte v žalovanom období, t.j. žalované obdobie roku 2012 už nebývala, je bezpredmetné, keďže tieto skutočnosti neuviedla pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti uviedla až v odvolacom konaní, ktoré nemôžu byť predmetom dokazovania pred odvolacím súdom, keďže ide o novú skutočnosť, ktorú mohla žalovaná označiť ešte pred súdom prvej inštancie, na ktorú skutočnosť už odvolací súd zo zákona nemôže prihliadať.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil výrok vo veci samej, okrem výšky úrokov z omeškania ako vecne správny.

13. Rozsudok v časti výroku o výške úrokov z omeškania zmenil z 8,5 % na 5,5 % ročne zo sumy 2.470,75 od 3.8.2013 do zaplataenia, nakoľko podľa prehľadov sadziieb úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch bola sadzba úrokov z omeškania právnych vzťahov po 1.2.2013 vrátane 5,5 %.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 C.s.p. a stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v prevažnej miere úspešnému žalobcovi trovy

konania nevznikli a žalovaní mali úspech v konaní v nepomerne malej časti, len čo do priznanej výšky úrokov z omeškania.

15. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).